

1. Feedback en reflecteren

1.1. De STARR-methode; ervaring 1

- **Situatie:**
 - Vorig jaar, 2de trimester, had ik een examen van .Net Essentials (toegepaste informatica). Ik had al ervaring met C# dus ik had het vak veel onderschat. Ik heb op het examen 1 gehaald. Vervolgens bij 2de zit heb ik een 3 gehaald. Ik dacht dat ik voldoende had gestudeerd maar kon enkel mijn naam invullen en variabelen declareren.
- **Taak:**
 - Ik als student met ervaring van programmeren, verwachtte dus niet dat ik mijn examen zo slecht zou maken. Ik streefde naar minstens 10/20. Wat ook verwacht werd van mij door mijn ouders.
- **Actie:**
 - Voor mijn 2de zit heb ik dus meer oefeningen gemaakt maar daarna was mijn motivatie weg. Vervolgens was mijn resultaat weer slecht.
- **Resultaat:**
 - Meer oefeningen maken heeft niet geholpen omdat ik niet meer logisch programmeerde. Ik begon de oefeningen zelf te leren als een papegaai i.p.v. alles logisch te denken. Daarna wou ik gewoon het vak zelf opnieuw doen en niet meer onderschatten.
- **Reflectie:**
 - Voor de volgende keer, wat er eigenlijk niet meer is voor .Net, maar wel voor andere vakken, ga ik naar alles lessen. Ik ga proberen aandachtig te luisteren. Ik ga niet als een papegaai oefeningen van buiten leren. Gewoon logisch nadenken en zelf conclusies maken. Ik was echt niet tevreden over mij eigen. Als ik de tijd terug kon spoelen, zou ik 100% mijn best doen om te afstuderen bij toegepaste informatica. Maar nu gebruik ik die motivatie bij deze richting.

1.2. Reflectiemodel van Kolb: ervaring 2

- **Fase 1: concreet ervaren:**
 - We hadden een groepswork voor Windows. We zaten met 4 in een groep: eentje is heel slim. Dus 2 van onze groep rekende veel op de slimste. Ik bleef er tussen in. Ze hielpen niet echt mee, ik probeerde met de slimste mee te werken maar hij begon het meer individueel te doen. Ik voelde me slecht omdat ik geen hulp kon zijn voor hem.
- **Fase 2: waarnemen en overdenken:**
 - Het was wel een voordeel voor ons maar ik vond het heel oneerlijk. Daarom begon ik zelf paar vragen te maken en stuurde ik het naar hem door zodat hij kon kijken of het in orde is. De oefeningen waren ook belangrijk voor het examen dus dat was dan ook een voordeel voor mij.
- **Fase 3: abstracte begripsvorming:**
 - Volgende keer als dit weer gebeurt vind ik dat we dit samen moeten bespreken. De taken eerlijk onderling verdelen. Dan kan iedereen er iets vanuit leren.
- **Fase 4: actief experimenteren:**
 - Ik heb dit daarna niet meer meegemaakt. Mijn eerdere groepswerken gingen heel goed vooruit. Ik begon meer mijn mening te geven en dit gaf ook meer zelfvertrouwen aan mijn groepsleden. Ze begonnen ook hun meningen te geven.